EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.8.2013
COM(2013) 573 final

2013/0275 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidige told

BEGRUNDELSE

1. **Baggrund for forslaget**

- **Begrundelse og formål**

Forslaget vedrører anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ("grundforordningen"), i antisubsidieproceduren vedrørende importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien.

- **Generel baggrund**

Forslaget er fremsat som led i gennemførelsen af grundforordningen og som resultat af en undersøgelse, der blev foretaget i overensstemmelse med de indholdsmæssige og proceduremæssige krav i grundforordningen.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Kommissionens forordning (EU) nr. 419/2013 af 3. maj 2013 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Ikke relevant.

2. **Resultat af høring af interesserede parter og konsekvensanalyser**

- **Høring af interesserede parter**

De interesserede parter, der er berørt af proceduren, har haft mulighed for at forsvare deres interesser i forbindelse med undersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningen.

- **Ekspertbistand**

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er et resultat af gennemførelsen af grundforordningen.

Grundforordningen foreskriver ikke en generel konsekvensanalyse, men indeholder en udtømmende liste over de forhold, der skal vurderes.

3. **JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET**

- **Resumé af forslaget**

Vedlagte forslag til Rådets forordning er baseret på de endelige undersøgelsesresultater vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser. Det foreslås således, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning, der bør offentliggøres senest den 7. september 2013.

- **Retsgrundlag**

Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab.

- **Nærhedsprincippet**

Forslaget henhører under Den Europæiske Unions enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

Foranstaltningens form er beskrevet i ovennævnte grundforordning og giver ikke mulighed for nationale beslutninger.

Det er ikke relevant at forklare, hvordan byrder af finansiel eller administrativ art, der pålægges Unionen, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagets mål.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel: forordning.

Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende grund:

Grundforordningen foreskriver ikke alternative muligheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for Unionens budget.

2013/0275 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab[1] ("grundforordningen"), særlig artikel 15,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen ("Kommissionen") forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. **PROCEDURE**

1.1. **Foreløbige retsmidler**

(1) Kommissionen indførte en midlertidig udligningstold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien ved forordning (EU) nr. 419/2013[2] ("forordningen om midlertidig told").

(2) Undersøgelsen blev indledt på grundlag af en klage indgivet den 28. juni 2012 af European Confederation of Iron and Steel Industries (Eurofer) ("klageren") på vegne af EU-producenter, der tegnede sig for mere end 50 % af den samlede produktion i Unionen af visse former for tråd af rustfrit stål.

(3) Kommissionen indførte i den sideløbende antidumpingundersøgelse en midlertidig antidumpingtold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien ved forordning (EU) nr. 418/2013[3].

1.2. **Parter, som er berørt af undersøgelsen**

(4) I den foreløbige fase af undersøgelsen blev der anvendt stikprøveudtagning for de indiske eksporterende producenter, EU-producenterne og de ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Da to af importørerne, der blev udtaget til stikprøven, ikke returnerede spørgeskemabesvarelsen, kunne der ikke længere foretages stikprøveudtagning for importørerne. Alle tilgængelige oplysninger vedrørende samarbejdsvillige importører blev anvendt til at nå frem til endelige resultater, især for så vidt angår Unionens interesser.

(5) Syv indiske eksporterende producenter uden for stikprøven anmodede om individuel undersøgelse. To af dem besvarede spørgeskemaet. Fem besvarede ikke

[1] EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93
[2] EUT L 126 af 8.5.2013, s. 19
[3] EUT L 126 af 8.5.2013, s. 19

spørgeskemaet. Af de to, som besvarede spørgeskemaet, trak en sin anmodning om individuel behandling tilbage. Som følge heraf har Kommissionen undersøgt anmodningen fra en indisk eksporterende producent, der ikke indgik i stikprøven:

– KEI Industries Limited, New Delhi (KEI).

(6) Ud over ovenstående bekræftes betragtning 5 til 8, 10 til 12 og 14 i forordningen om midlertidig told.

1.3. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(7) Som anført i betragtning 20 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af subsidiering og skade perioden fra den 1. april 2011 til den 31. marts 2012 ("undersøgelsesperioden" eller "UP"). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. marts 2012 ("den betragtede periode").

1.4. **Efterfølgende procedure**

(8) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det blev besluttet at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger ("den foreløbige fremlæggelse"), indsendte en række interesserede parter, dvs. to eksporterende producenter, klageren og 11 brugere, bemærkninger. Alle parter, der anmodede derom, fik lejlighed til at blive hørt mundtligt. Kommissionen fortsatte med at indhente alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Parternes bemærkninger blev taget i betragtning, hvor det var relevant.

(9) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien og den endelige opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told ("den endelige fremlæggelse"). Parterne fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til denne endelige fremlæggelse. Alle de modtagne bemærkninger blev taget i betragtning, hvor det var relevant,

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

(10) Som anført i betragtning 21 i forordningen om midlertidig told blev den pågældende vare defineret som tråd af rustfrit stål med indhold af:

– - nikkel på 2,5 vægtprocent og derover, undtagen tråd med indhold af nikkel på 28 vægtprocent og derover, men ikke over 31 vægtprocent, og af chrom på 20 vægtprocent og derover, men ikke over 22 vægtprocent,

– - nikkel på under 2,5 vægtprocent, undtagen tråd med indhold af krom på 13 vægtprocent og derover, men ikke over 25 vægtprocent, og af aluminium på 3,5 vægtprocenteller derover, men ikke over 6 vægtprocent,

i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7223 00 19 og ex 7223 00 99 og med oprindelse i Indien.

(11) Nogle brugere udtrykte bekymring over den manglende sondring mellem de forskellige typer af den pågældende vare og den samme vare, eftersom der findes et bredt varesortiment for alle varetyper. Det vakte især bekymring, hvordan der kunne sikres en rimelig sammenligning mellem alle typer i forbindelse med undersøgelsen. Som det er tilfældet i de fleste undersøgelser, omfatter definitionen af den pågældende vare en lang række forskellige produkttyper, der deler de samme eller lignende

grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber. Den omstændighed, at disse egenskaber kan variere fra varetype til varetype kan nemlig føre til, at et bredt udvalg af typer omfattes. Dette er tilfældet i nærværende undersøgelse. Kommissionen tog hensyn til forskellene mellem varetyper og sikrede en rimelig sammenligning. Der blev tildelt et unikt varekontrolnummer (PCN) til hver varetype, som blev fremstillet og solgt af de indiske eksporterende producenter, og til hver varetype, der blev fremstillet og solgt af EU-erhvervsgrenen. Kontrolnummeret var afhængigt af varens væsentlige egenskaber, i dette tilfælde stålkvalitet, brudstyrke, overtrækning, belægning, diameter og form. Derfor blev de typer tråde, der eksporteredes til Unionen, sammenlignet på grundlag af PCN med varer, der blev fremstillet og solgt af EU-erhvervsgrenen, og som har samme eller lignende egenskaber. Alle disse typer hørte ind under definitionen af den pågældende vare og den samme vare i indledningsmeddelelsen[4] og i forordningen om midlertidig told.

(12) En part gentog sin påstand om, at de såkaldte "yderst tekniske" varetyper adskiller sig fra hinanden og ikke kan udskiftes med andre typer af den pågældende vare. Følgelig bør de udelukkes fra varedefinitionen. Ifølge retspraksis er det nødvendigt, når man fastlægger, om varer ligner hinanden i et sådant omfang, at de er samme vare, at vurdere, om de har de samme tekniske og fysiske egenskaber, og om de har de samme grundlæggende anvendelsesformål og det samme forhold mellem pris og kvalitet. I den forbindelse, skal den indbyrdes udskiftelighed og konkurrence mellem disse produkter også vurderes[5]. Undersøgelsen viste, at de "yderst tekniske" varetyper, der henvises til af denne part, har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som andre varer, der indgår i undersøgelsen. De er fremstillet af rustfrit stål, og der er tale om tråde. De udgør en stålvare, som er et halvfabrikat, (som i de fleste tilfælde derefter undergår videre forarbejdning med henblik på at fremstille en bred vifte af færdigvarer), og fremstillingsprocesserne ligner hinanden, idet der anvendes lignende maskiner, således at producenterne kan skifte mellem forskellige varetyper i henhold til efterspørgslen. Selv om de forskellige typer tråd ikke er direkte indbyrdes udskiftelige og ikke direkte konkurrerer, konkurrerer producenterne om kontrakter, der dækker en bred vifte af tråd af rustfrit stål. Disse varetyper produceres og sælges desuden af både EU-erhvervsgrenen og de indiske eksporterende producenter under anvendelse af en lignende produktionsmetode. Denne påstand kan derfor ikke godtages.

(13) Som reaktion på den endelige fremlæggelse hævdede en af parterne, at den analyse, som Kommissionen gennemførte for at fastslå, om de såkaldt yderst tekniske varetyper burde indgå i undersøgelsen, var utilstrækkelig. Denne påstand afvises. Det fremgik af undersøgelsen, at den yderst tekniske varetype er omfattet af varedefinitionen, jf. betragtning 12 ovenfor. Den pågældende part antog fejlagtigt, at alle kriterier som omhandlet i retspraksis skal være opfyldt samtidigt; dette er ikke korrekt. Ifølge retspraksis har Kommissionen vide skønsbeføjelser ved definitionen af varedækningen[6], og skal basere sin vurdering på de kriterier, der er fastlagt af Domstolen. Ofte kan visse kriterier som i den foreliggende sag pege i én retning og nogle i den anden retning; i en sådan situation skal Kommissionen foretage en samlet vurdering, som den har gjort i den foreliggende sag. Det er derfor forkert af den

4 EUT C 240 af 10.08.2012, s. 6.
5 Sag C-595/11 Steinel [2013] nyr. præmis 44.
6 Sag T- 170/94 Shanghai bycicles, Sml. 1997 II, s. 1383, præmis 64.

interesserede part at antage, at varetyper skal have alle egenskaber til fælles for at falde ind under den samme varedefinition.

(14) En række brugere hævdede, at den såkaldte tråd af rustfrit stål i "serie 200" bør udelukkes fra varedækningen. Navnlig hævdede de, at denne type næppe var fremstillet af EU-erhvervsgrenen. Men denne påstand er ubegrundet. For det første kan det forhold, at en bestemt varetype ikke fremstilles af EU-erhvervsgrenen, ikke være tilstrækkelig grund til at udelukke den fra undersøgelsen, når produktionsprocessen er sådan, at EU-producenterne kunne påbegynde fremstillingen af den pågældende varetype. For det andet var det i forbindelse med de yderst tekniske former for tråd (se betragtning 12) blevet konstateret, at disse typer af den pågældende vare har grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, der er de samme eller lignende for andre typer af samme vare, der blev fremstillet og solgt af EU-erhvervsgrenen. Denne påstand kan derfor ikke godtages.

(15) Alternativt hævdede de, at valsetråd burde medtages i definitionen af den pågældende vare. Men valsetråd er et råmateriale, som anvendes i fremstillingen af den pågældende vare, men kan også anvendes til fremstilling af forskellige varer, f.eks. skruer og søm. Derfor udgør det i modsætning til den undersøgte vare ikke en færdig stålvare. Gennem en koldformningsproduktionsproces kan valsetråd blandt andet omdannes til den pågældende vare eller samme vare. På dette grundlag kan valsetråd ikke indgå i varedækningen i grundforordningens forstand.

(16) På grundlag af ovenstående bekræftes definitionen af den pågældende vare eller samme vare i betragtning 21 til 24 i forordningen om midlertidig told hermed.

3. SUBSIDIERING

3.1. Indledning

(17) I betragtning 25 i forordningen om midlertidig told henvises der til følgende ordninger, som angiveligt indebærer subsidiering:

a) Duty Entitlement Passbook Scheme ("DEPBS") (toldgodtgørelsesordning)

b) Duty Drawback Scheme ("DDS") (toldgodtgørelsesordning)

c) Advance Authorisation Scheme ("AAS") (forhåndstilladelsesordning)

d) Export Promotion Capital Goods Scheme ("EPCGS") (eksportfremmeordning for kapitalgoder)

e) Export Credit Scheme ("ECS") (eksportkreditordning)

f) Focus Market Scheme ("FMS") (fokusmarkedsordning)

g) Special Economic Zones/Export Oriented Units ("SEZ/EOU") (ordningen for særlige økonomiske områder og eksportorienterede virksomheder).

(18) EU-erhvervsgrenen hævdede, at Kommissionen havde undladt at tage hensyn til en række subsidieringsordninger, især de regionale ordninger, og var som følge heraf af den opfattelse, at de subsidier, som det var blevet konstateret, at de indiske producenter modtog, var blevet undervurderet. Denne påstand var ubegrundet. Kommissionen undersøgte alle de nationale og lokale ordninger, der var indeholdt i klagen. Kommissionen fandt imidlertid, at de eksporterende producenter i stikprøven havde modtaget subsidier i undersøgelsesperioden, men kun med hensyn til de ordninger, der er opført i betragtning 14.

(19) EU-erhvervsgrenen fremførte også, at eftersom oplysningerne fra de indiske producenter i stikprøven blev anset for upålidelige i den sideløbende antidumpingundersøgelse, og artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af det europæiske fællesskab[7] var blevet anvendt, burde den tilsvarende artikel 28 i grundforordningen ligeledes have været anvendt i den aktuelle undersøgelse. Imidlertid anvendes artikel 28 i grundforordningen kun, hvis alle betingelser er opfyldt, hvilket ikke har været tilfældet med hensyn til oplysningerne fra de indiske producenter i stikprøven. Denne påstand kan derfor ikke godtages.

(20) Undersøgelsen har vist, at ordningerne DEPBS, DDS og AAS tilsammen udgør én samlet subsidieringsmekanisme, dvs. en toldgodtgørelsesordning. Indien har anvendt forskellige typer af denne ordning over en lang periode og har hyppigt ændret de enkelte underordninger. Undersøgelsen har vist, at det er hensigtsmæssigt at analysere disse underordninger samlet, da eksportørerne typisk skal vælge mellem disse (de er gensidigt udelukkende), og hvis en af underordningerne afbrydes, skiftes der til en anden.

(21) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 25 til 28 i forordningen om midlertidig told hermed.

3.2. Duty Entitlement Passbook Scheme ("DEPBS") (toldgodtgørelsesordning)

(22) En række af de indiske eksporterende producenter hævdede, at DEPBS ikke burde betragtes som et udligningsberettiget subsidie, da formålet med ordningen er at udligne importtold. Det blev endvidere påstået, at for den vare, der er genstand for undersøgelsen, findes der ingen indenlandsk produktion af råmaterialer, og det derfor er rimeligt at antage, at al import er blevet beskattet med 5 %, og at det loft, der er fastlagt af de indiske myndigheder, sikrer, at der ikke sker overkompensation. Som det fremgår af betragtning 38 i forordningen om midlertidig told, kan denne ordning ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da den ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). En eksportør, der drager fordel af DEPBS, er navnlig ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i fremstillingsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til den faktiske værdi af de anvendte råmaterialer. Endelig er en eksportør berettiget til DEPBS-fordelene, uanset om den pågældende overhovedet importerer råmaterialer. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. De indiske myndigheder har undladt at indføre et system, der forbinder det toldbeløb, der er fritaget i forbindelse med importerede råmaterialer, med forbruget af råmaterialerne i de eksporterede varer. De virksomheder, der nyder godt af denne ordning, har fra deres side heller ikke en ordning, der kan påvise, at de ikke modtog eftergivelse af overskydende afgifter. Endvidere kunne virksomheden med hensyn til fraværet af overkompensation i dette særlige tilfælde ikke påvise, at dette var tilfældet; den kunne f.eks. have nydt godt af kompensation for andre importerede varer, eller den kunne have nydt godt af kompensation for importerede råmaterialer uden at have forbrugt dem i fremstillingen af den pågældende vare. Det skal også bemærkes, at påstanden om, at der ikke fandtes nogen indenlandsk produktion af

[7] EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

råmaterialer, er ukorrekt, da mindst en af de undersøgte virksomheder fremstillede disse på hjemmemarkedet, mens de andre to undersøgte virksomheder købte af en indenlandsk producent og ikke af en indenlandsk importerende forhandler. Disse påstande kan derfor ikke godkendes.

(23) En part hævdede, at i tilfælde af salg af en DEPBS licens, lå den faktiske salgspris under licensens værdi, og derfor var den udligningsberettigede fordel lavere end den foreløbigt fastsatte. I den forbindelse blev fordelen under denne ordning beregnet ud fra størrelsen af den kredit, der blev ydet under licensen, uanset om licensen blev anvendt til udligning af tolden på import, eller om licensen rent faktisk blev solgt. Et eventuelt salg af en licens til en pris, der ligger under den pålydende værdi, er en rent forretningsmæssig beslutning, som ikke ændrer ved størrelsen af den fordel, der ydes under denne ordning. Argumentet kan derfor ikke godtages.

(24) De indiske myndigheder (GOI) hævdede, at DEPBS er blevet trukket tilbage i undersøgelsesperioden og derfor ikke burde udlignes. De fremførte endvidere, at da toldgodtgørelsen ikke er en videreudvikling af programmet for DEPBS, kan DEPBS-ordningen ikke udlignes. Faktisk ophørte DEPBS med at eksistere den 30. september 2011, dvs. i undersøgelsesperioden. Men subsidieringen er fortsat til stede. Som et alternativ til DEPBS blev det konstateret, at eksportørerne modtog fordelene under AAS, og især DDS. Som beskrevet i betragtning 42 til 44 i forordningen om midlertidig told blev AAS og DDS tilpasset med henblik på en smertefri overgang fra DEPBS. Desuden er ydelsernes art under de tre ordninger, dvs. indtægter, der er givet afkald på i form af toldfritagelse, præcis den samme. Virksomhederne kan således vælge, hvilken ordning der skal anvendes til udligning af told. Til trods for det forhold, at DEPBS ophørte med at eksistere halvvejs inde i UP, bør de subsidier, der blev bevilget af de indiske myndigheder i UP, udlignes, eftersom den overordnede ordning med fordele fortsatte, idet alle toldgodtgørelsesordninger udgør én subsidieordning med forskellige ofte skiftende underordninger, jf. de årsager, der er anført i betragtning 20. Påstanden kunne derfor ikke godtages.

(25) Som reaktion på fremlæggelsen af de endelige resultater gentog de indiske myndigheder sine argumenter vedrørende tilbagetrækningen af DEPBS efter den endelige fremlæggelse. Da der imidlertid ikke blev fremført nye argumenter, som kunne føre til en ændring af konklusionen med hensyn til en udskiftning af subsidieringen under den indstillede DEPBS-ordning med den tilpassede DDS-ordning, kan dette argument ikke godtages.

(26) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 29 til 47 i forordningen om midlertidig told hermed.

(27) Desuden blev det konstateret, at den indiske eksporterende producent KEI benyttede DEPBS i UP. Subsidiemargenen var på 0,50 %.

3.3. Duty Drawback Scheme ("DDS") (toldgodtgørelsesordning)

(28) De indiske myndigheder hævdede, at DDS ikke burde betragtes som et udligningsberettiget subsidie, da formålet med ordningen er at udligne importtold og afgifter på råmaterialer. Som det fremgår af betragtning 58 til 60 i forordningen om midlertidig told, kan denne ordning ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da den ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). Nærmere bestemt

findes der ingen ordning eller procedure, der kan fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. grundforordningens bilag I, punkt i), og bilag II og III. Desuden er en eksportør berettiget til DDS-fordelene, uanset om den pågældende overhovedet importerer råmaterialer. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Ovennævnte blev bekræftet af de resultater, der fremkom ved virksomhedsbesøgene, og af den tilsvarende lovgivning, nemlig de indiske myndigheders cirkulære nr. 24/2001, jf. betragtning 60 i forordningen om midlertidig told. Desuden indrømmede de indiske myndigheder selv i punkt 32, at DDS kan resultere i for stor eftergivelse af overskydende afgifter. Argumentet kan derfor ikke godtages.

(29) De indiske myndigheder fremførte endvidere, at selv om kontrolordningen for forbruget af råmaterialer ikke var fuldstændig, navnlig som følge af det høje antal støttemodtagere og den administrative byrde forbundet med at kontrollere dem alle, burde den etablerede kontrolmekanisme, der er baseret på stikprøveudtagning, accepteres. Den påstand kan dog ikke godtages, da der ikke er taget højde for den i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse).

(30) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 48 til 64 i forordningen om midlertidig told hermed.

(31) Desuden blev det konstateret, at den indiske eksporterende producent KEI Industries benyttede DDS i UP. Subsidiemargenen var på 0,29 %.

3.4. Advance Authorisation Scheme ("AAS") (forhåndstilladelsesordning)

(32) En af de indiske eksporterende producenter i stikprøven hævdede, at AAS burde betragtes som en toldgodtgørelsesordning, fordi de importerede materialer anvendes til produktion af varer, som eksporteres. Som forklaret i betragtning 76 i forordningen om midlertidig told kan den underordning, der blev benyttet i den aktuelle sag, ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke reglerne i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). De indiske myndigheder anvendte ikke en kontrolordning eller –procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der var blevet anvendt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4), samt for substitutionsgodtgørelsesordningers vedkommende grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). Dertil kommer, at de såkaldte standard input/output-normer ("SION-normer") for den pågældende vare ikke var tilstrækkeligt præcise, og de kan ikke betragtes som en kontrolordning for det faktiske forbrug. Disse standardnormer er udformet således, at de indiske myndigheder ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er brugt i fremstillingen af de eksporterede varer. De indiske myndigheder foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer som anført i betragtning 73, selv om det normalt er nødvendigt, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3). Underordningen er derfor udligningsberettiget, og påstanden afvises.

(33) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 65 til 80 i forordningen om midlertidig told hermed.

(34) Det blev konstateret, at den indiske eksporterende producent, KEI Industries, ikke anvendte AAS i UP.

3.5. **Export Promotion Capital Goods Scheme ("EPCGS") (eksportfremmeordning for investeringsgoder)**

(35) Efter den endelige fremlæggelse fremsatte en af de indiske eksporterende producenter bemærkninger i forbindelse med en regnefejl. Denne bemærkning var delvis berettiget, og der blev taget højde for den i beregningen af subsidiebeløbet. Da den samlede subsidiemargen for denne virksomhed var under bagatelgrænsen allerede før denne korrektion, ændrer justeringen hverken det endelige niveau for udligningstolden for denne virksomhed, og den påvirker heller ikke den gennemsnitlige subsidiemargen, der var beregnet for de samarbejdsvillige virksomheder, som ikke indgik i stikprøven, eller den landsdækkende subsidiemargen.

(36) Bortset fra ovenstående bekræftes konklusionerne i betragtning 81 til 91 i forordningen om midlertidig told hermed.

(37) Det blev konstateret, at den indiske eksporterende producent, KEI Industries, ikke drog fordel af EPCGS i undersøgelsesperioden, for så vidt angår den pågældende vare.

3.6. **Export Credit Scheme ("ECS") (eksportkreditordning)**

(38) De indiske myndigheder fremførte, at Kommissionen i betragtning 92 i forordningen om midlertidig told fejlagtigt havde henvist til retsgrundlaget for ECS. De indiske myndigheder anførte, at cirkulæret Master Circular DBOD No. DIR(Exp) BC 01/04.02.02/2007-2008 ("MC 07-08") og Master Circular DBOD No. DIR(Exp) BC 09/04.02.02/2008-09 ("MC 08-09") var blevet ajourført, og disse var blevet til Master Circular DBOD No. DIR(Exp) BC 06/04.02.002/2010-11 ("MC 10-11") og Master Circular DBOD No. DIR(Exp) BC 04/04.02.002/2011-2012 ("MC 11-12"), der udgjorde retsgrundlaget for ECS i undersøgelsesperioden. De indiske myndigheders bemærkning er korrekt i denne sammenhæng.

(39) De indiske myndigheder fremførte yderligere, at hvis det korrekt ajourførte retsgrundlag var blevet taget i betragtning, ville Kommissionen være nødt til at tage til efterretning, at det maksimale renteloft for eksportkreditter, der tidligere blev gjort obligatorisk af Reserve Bank of India ("RBI") for forretningsbanker, ophørte med at eksistere før undersøgelsesperioden, for så vidt angår eksportkreditter i rupees. Derfor kan denne ordning, for så vidt angår kreditter i rupees, ikke længere betragtes som et subsidie. Det fremgik af undersøgelsen, at to virksomheder i stikprøven reelt set fik støtte gennem eksportkreditter fra privatejede banker med satser under den referencesats, som RBI har fastsat. Undersøgelsen har ikke afsløret en handelsmæssig begrundelse for, hvorfor disse privatejede banker yder kredit til diskonterede og tilsyneladende tabsgivende satser. Denne udlånspraksis hos bankerne kunne tyde på, at der stadig forekommer statslig indgriben. Gennem undersøgelsen blev der imidlertid ikke fremlagt dokumentation for det niveau, der kræves i henhold til WTO's regler for at kunne påvise, at forretningsbankerne handlede i opdrag eller efter pålæg. Kommissionen har derfor besluttet ikke at medregne fordelen ved de diskonterede satser som et subsidie i forbindelse med denne underordning i mangel af tilstrækkelige beviser for et pålæg og/eller et finansielt bidrag fra de indiske myndigheders side.

(40) Endelig fremførte de indiske myndigheder, at den seneste opdatering af Master Circular DBOD No. DIR(Exp). BC. 06/04.02.002/2012-13 ("MC 12.-13"), som var

trådt i kraft to måneder efter undersøgelsesperiodens afslutning, havde slettet de maksimale lofter for rentesatser for eksportkreditter også med hensyn til lån i fremmed valuta. Under påberåbelse af antisubsidiegrundforordningens artikel 15, stk. 1, hævder de indiske myndigheder, at i et sådant tilfælde bør dette element i eksportkreditordningen heller ikke udlignes, da bankerne ikke længere er udsat for statslig indgriben. Selv om der i det forelagte MC 12-13 findes en bestemmelse, i henhold til hvilken det er op til forretningsbankerne at fastsætte rentesatserne for eksportkreditter i udenlandsk valuta fra maj 2012 som anført af de indiske myndigheder, vil en sådan ændring i anvisningen fra RBI til de private banker i løbet af undersøgelsen i sig selv være utilstrækkelig til at udelukke denne ordning, idet den statslige indgriben kan fortsætte uformelt, hvilket ville skulle gøres til genstand for en yderligere undersøgelse. Men i lyset af ovenstående konklusion om underordningen i forbindelse med eksportkreditter i rupees, har Kommissionen besluttet ikke at udligne denne underordning vedrørende lån i udenlandsk valuta på dette stadium.

(41) I lyset af ovenstående vil toldsatserne blive justeret, hvor det er relevant.

3.7. Focus Market Scheme ("FMS") (fokusmarkedsordning)

(42) Efter den endelige fremlæggelse fremsatte de indiske myndigheder bemærkninger om FMS. De indiske myndigheder anførte, at ordningen er geografisk knyttet til lande, der ikke er medlem af Unionen, og derfor ikke kan udlignes af Unionen. Ikke desto mindre kunne de indiske myndigheder hverken anfægte den praktiske gennemførelse af ordningen eller, at fordelen ved FMS kan anvendes til den pågældende vare, nemlig det forhold at toldkreditter under FMS er frit omsættelige, og at de kan benyttes til toldbetaling i forbindelse med efterfølgende import af ethvert råmateriale eller enhver vare, herunder også kapitalgoder. Derfor måtte dette krav afvises, da undersøgelsen har vist, at den pågældende vare kan nyde godt af denne ordning, hvilket den også gør, når den blev eksporteret til Unionen.

(43) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 101 til 111 i forordningen om midlertidig told.

(44) Det blev konstateret, at den indiske eksporterende producent, KEI Industries, ikke anvendte FMS i UP.

3.8. Export Oriented Units Scheme ("EOUS") (ordning for eksportorienterede virksomheder)

(45) Efter den endelige fremlæggelse fremsendte den eneste eksporterende producent, der blev undersøgt, og som anvendte EOUS, bemærkninger til denne ordning. Virksomheden hævdede, at Kommissionen burde anvende en anden metode til at beregne den fordel, der opnås under EOUS. Virksomheden påstod, at visse fordele under EOUS-ordningen burde betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens bilag II og III, og at de derfor ikke burde være udligningsberettigede.

(46) Det blev imidlertid konstateret, at uanset beregningsmetoden oversteg subsidiemargenen for denne ordning ikke 0,95 %, hvilket betyder, at den samlede subsidiemargen for denne virksomhed ville forblive under bagatelgrænsen. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at analysere denne påstand yderligere i forbindelse med denne undersøgelse.

(47) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 112 i forordningen om midlertidig told hermed.

(48) Det blev konstateret, at den indiske eksporterende producent, KEI Industries, ikke anvendte EOUS i UP.

3.9. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(49) Efter afgørelsen om ikke at medregne fordelene ved ESC som et subsidie, jf. betragtning 38 til 41, og korrektionen af beregningen af fordelen ved EPCGS for en af virksomhederne, som omhandlet i betragtning 35, er toldsatserne blevet justeret, hvor det er relevant. I overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen ligger de endelige udligningsberettigede subsidiebeløb på mellem 0,79 % og 3,72 % udtrykt som værditold.

Ordning	**Virksomhed**	**Raajratna**	**Venus-gruppen**	**Viraj**	**KEI**
DEPBS (*)		0,58 %	0,93 %, 1,04 %, 1,32 %, 2,04 %	-	0,50 %
DDS (*)		0,61 %	1,14 %, 1,77 %, 1,68 %, 1,91 %	-	0,29 %
AAS (*)		2,43 %	0,15 %, 0 %, 0 %, 0 %	-	-
EPCGS (*)		0,09 %	0,02 %, 0 %, 0 %, 0 %	0,03 %	-
ECS (*)		-	-	-	-
FMS (*)		-	0,13 %, 0,71 %, 0,07 %, 0 %	-	-
EOU(*)		-	-	0,95 %	-
I ALT		**3,72 %**	**3,03 %(***)**	**0,98 %(***)**	**0,79 %(***)**

(*) Subsidier markeret med en asterisk er eksportsubsidier.

(**) Samlet subsidiemargen på grundlag af en konsolideret beregning for gruppen

(***) Bagatelgrænsen.

(50) Den genberegnede subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, er på 3,41 %.

(51) Den genberegnede landsdækkende subsidiemargen ligger på 3,72 %.

4. **EU-ERHVERVSGRENEN**

4.1. **EU-erhvervsgrenen**

(52) Nogle brugere anfægtede antallet af EU-producenter, som anført i betragtning 116 i forordningen om midlertidig told. De hævder, at mange producenter fejlagtigt blev vurderet, og at der i virkeligheden er færre producenter på EU-markedet.

(53) Kommissionen påpeger, at ovenstående påstand ikke var underbygget af dokumentation og bekræfter efter at have kontrolleret oplysningerne i betragtning 116 i forordningen om midlertidig told, at 27 EU-producenter fremstillede den pågældende

vare i UP. Dette antal blev identificeret på grundlag af klagen i fasen, hvor repræsentativiteten blev undersøgt, og i løbet af undersøgelsen. Kommissionen kontaktede alle kendte EU-producenter og modtog oplysninger, som blev benyttet i forbindelse med den nuværende undersøgelse.

4.2. **EU-produktion og stikprøveudtagning af EU-producenter**

(54) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 117 til 119 i forordningen om midlertidig told hermed.

5. **SKADE**

5.1. **EU-forbruget**

(55) Nogle brugere hævdede, at skadeanalyserne burde have set bort fra data for 2009, fordi finanskrisen, der indtraf det år, havde forvridende virkninger navnlig på EU-forbruget. Men selv hvis 2009 blev udelukket fra analysen, ville der stadig være tale om en stigende tendens for forbruget (+ 5 %), hvilket er et tegn på en forbedring af markedet. Desuden blev de negative virkninger af finanskrisen anerkendt i betragtning 120 i forordningen om midlertidig told, men det konkluderedes, at markedssituationen var blevet bedre. Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 120 i forordningen om midlertidig told hermed.

5.2. **Importen til Unionen fra det pågældende land**

(56) Subsidiemargenen for KEI Industries ligger under bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5, (se betragtning 49). Det kan derfor vurderes, at denne eksporterende producent ikke har nydt godt af subsidieordninger som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii) og artikel 3, stk. 2, i undersøgelsesperioden. Som følge heraf blev importmængderne udelukket fra mængden af den subsidierede import fra Indien. En eksporterende producent, nemlig Venus-gruppen, gjorde gældende, at visse transaktioner fejlagtigt blev talt med to gange. Kommissionen var enig med den eksporterende producent, og derfor blev disse transaktioner fjernet fra den samlede mængde subsidieret import fra Indien. Følgelig blev mængden, markedsandelen og den gennemsnitlige pris på den subsidierede import revideret.

(57) Den subsidierede imports omfang og markedsandel

	2009	2010	2011	UP
Mængde (ton)	11 620	20 038	25 326	24 415
Indeks (2009 = 100)	100	172	218	210
Markedsandel	8,8 %	10,7 %	12,9 %	12,4 %
Indeks (2009 = 100)	100	121	146	140

Kilde : Eurostat og spørgeskemabesvarelser

(58) KEI Industries eksporterede begrænsede mængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden, og Venus-gruppens transaktioner nævnt ovenfor udgjorde også begrænsede mængder, følgelig medfører fradraget af disse importmængder fra den

samlede mængde af subsidieret import fra Indien ikke ændringer i de tendenser, der er beskrevet i betragtning 123 og 124 i forordningen om midlertidig told. Derfor blev disse betragtninger i forordningen om midlertidig told bekræftet.

(59) Gennemsnitlig pris for den subsidierede import:

	2009	2010	2011	UP
Gennemsnitspris (EUR/MT)	2 419	2 856	3 311	3 259
Indeks (2009 = 100)	100	118	137	135

Kilde : Eurostat og spørgeskemabesvarelser

(60) Som forklaret ovenfor eksporterede KEI Industries begrænsede mængder i undersøgelsesperioden, og fjernelsen af visse af Venus-gruppens transaktioner omfattede kun begrænsede mængder. Udelukkelsen af KEI Industries's importmængder og ovennævnte transaktioner i Venus-gruppen fra den samlede mængde subsidieret import fra Indien medfører derfor ikke mærkbare ændringer i den gennemsnitlige pris på den subsidierede import fra Indien eller i underbudsberegningerne. Den genberegnede underbudsmargen ligger på 11,7 %. Derudover bekræftes konklusionerne i forbindelse med undersøgelsesresultaterne i betragtning 128 til 130 i forordningen om midlertidig told.

(61) Som reaktion på den endelige fremlæggelse anførte de indiske myndigheder, at Kommissionen kun havde anvendt den forholdsmæssige reduktion af den subsidierede import på importmængderne for de samarbejdsvillige eksporterende producenter med henblik på at tage hensyn til ubetydelige resultater vedrørende KEI og fjernelse af visse transaktioner i Venus-gruppen, der ved en fejl talte dobbelt. Denne påstand er baseret på en misforståelse. Kommissionen har anvendt den forholdsmæssige reduktion på den samlede import, herunder også de ikke-samarbejdsvillige importører. Denne påstand afvises derfor.

5.3. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

(62) Visse parter hævdede, at EU-erhvervsgrenens resultater burde betragtes som relativt positive i forbindelse med den globale økonomiske krise, og at med undtagelse af en skadesindikator, nemlig markedsandelen, tydede ingen af de øvrige indikatorer på, at der forekom skade.

(63) En af parterne hævdede, at de gennemsnitlige salgspriser for EU-erhvervsgrenen steg med ca. 34 %, hvilket er langt mere end produktionsomkostningerne, som steg med 13 % i samme periode. I den forbindelse skal det bemærkes, at ved begyndelsen af den betragtede periode, dvs. i 2009 solgte EU-erhvervsgrenen til priser under produktionsomkostningerne og var først i stand til at sælge over produktionsomkostningerne fra 2011 og fremefter.

(64) Det fremgik af undersøgelsen, at selv om nogle skadesindikatorer, f.eks. produktionsmængde og kapacitetsudnyttelse, fulgte en positiv tendens, eller forblev stabile, f.eks. beskæftigelse, fulgte en række andre indikatorer for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation, f.eks. rentabilitet, likviditet, investering og investeringsafkast,

ikke en tilfredsstillende tendens i den betragtede periode. Mens indikatoren for investeringer blev forbedret i 2010, faldt den i 2011 og i undersøgelsesperioden til under niveauet for 2009. Trods en forbedring af investeringsafkastet fra 2009 til 2011, hvor det nåede op på 6,7 %, faldt det igen til 0,8 % i undersøgelsesperioden. På samme måde forbedredes indikatorerne for rentabilitet og likviditet indtil 2011, hvor de igen begyndte at blive dårligere i undersøgelsesperioden. Det kan derfor konkluderes, at EU-erhvervsgrenen begyndte at genrejse sig efter 2009, men dens genrejsning blev efterfølgende bremset på grund af den subsidierede import fra Indien.

(65) Efter anmodning fra en interesseret part bekræftes det, at lagerbeholdningerne, der var blevet fastslået i betragtning 153 i forordningen om midlertidig told, vedrørte de stikprøveudvalgte EU-virksomheders aktivitet.

(66) EU-erhvervsgrenen hævdede, at målfortjenestmargenen på 5 %, der var blevet fastsat i den foreløbige fase, var for lav. Parten underbyggede ikke sin påstand i tilstrækkeligt omfang. I betragtning 148 i forordningen om midlertidig told forklares baggrunden for valget af denne fortjenstmargen, og undersøgelsen afslørede ikke andre grunde til at ændre den. Derfor opretholdes målfortjenesten på 5 % i forbindelse med de endelige undersøgelsesresultater.

(67) En eksporterende producent fremførte, at EU-erhvervsgrenens vanskeligheder i høj grad skyldes strukturelle problemer. Derfor var målfortjenesten på 5 % også urealistisk.

(68) Der mindes om, at ifølge retspraksis[8] har institutionerne behov for at fastsætte en fortjenstmargen, som EU-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forventes at have under normale konkurrencevilkår i en situation uden subsidieret import. I den foreliggende sag har det vist sig umuligt at foretage denne analyse for EU-erhvervsgrenen af den pågældende vare af følgende årsager. Tilstrækkelige oplysninger til beregning af fortjenstmargener for den pågældende vare findes først fra 2007. I 2007 var fortjenstmargenen på 3,7 %; fra 2008 blev den som følge af den finansielle og økonomiske krise negativ. I klagen blev det gjort gældende, og det fremgik af undersøgelsen, at den subsidierede import begyndte at komme til EU-markedet fra 2007, da importmængden steg fra 17 727 ton i 2006 til 24 811,3 ton. Derfor har institutionerne fastlagt målfortjenstmargenerne ud fra den reelle fortjeneste i andre dele af stålindustrien, som ikke har lidt under dumpingimport og subsidieret import.[9]

5.4. Konklusion om skade

(69) Kommissionen konkluderer derfor, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i undersøgelsesperioden.

---

8 Sag T-210/95 European Fertiliser Manufacturer's Association (EFMA) mod Rådet, Sml. 1999 II, s. 3291, præmis 60.

9 Rådets forordning (EF) nr. 383/2009 af 5. maj 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse for- og efterspændte tråde og strenge af ulegeret stål (PSC-tråde og -strenge) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told, EUT L 118, af 13. maj 2009, s. 1; Kommissionens forordning (EU) nr. 1071/2012 af 14. november 2012 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand, EUT L 118, af 15. november 2012, s. 10. Kommissionens forordning (EU) nr. 845/2012 af 18. september 2012 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, EUT L 252, af 19.9.2012, s. 33.

6. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

6.1. Virkningen af den subsidierede import

(70) En eksporterende producent hævdede, at forordningen om midlertidig told ikke tog højde for, at EU-erhvervsgrenen siden 2009 havde været i stand til at drage fordel af stigningen i forbruget, og at Kommissionen ikke kan antage, at EU-erhvervsgrenen vil være i stand til at bevare sin markedsandel på ubestemt tid.

(71) Som reaktion på disse argumenter skal det bemærkes, at undersøgelsen viste, at markedsandelen for den subsidierede indiske import steg i et hurtigere tempo end forbruget på EU-markedet. Mængden af den indiske subsidierede import steg med 110 %, mens forbruget steg med 50 % i samme periode. Det fremgik også af undersøgelsen, at de gennemsnitlige indiske priser konstant var lavere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige pris i samme periode, at de underbød EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige pris med 11,7 % i undersøgelsesperioden. Følgelig kunne EU-erhvervsgrenen, som faktisk til en vis grad nød godt af det øgede forbrug og også kunne øge sin salgsmængde med 40 %, ikke bevare sin markedsandel, som det kunne forventes på markedsvilkår, der var under forbedring, og i betragtning af EU-erhvervsgrenens ledige produktionskapacitet.

6.2. Andre faktorers indvirkning

6.2.1. *Den ikke-subsidierede indførsel*

(72) En række af de interesserede parter hævdede, at virkningen af den ikke-subsidierede import skulle tages op til fornyet undersøgelse, da KEI Industries havde fået en ubetydelig subsidiemargen, og visse transaktioner i Venus-gruppen var blevet fjernet fra analysen, da de talte dobbelt. De fremførte også, at priserne på den ikke-subsidierede import var lavere end priserne på den subsidierede import.

(73) Nedenstående tabel viser udviklingen i den ikke-subsidierede eksportmængde og eksportpriserne i den betragtede periode. Denne mængde udgjorde ca. en tredjedel af den indiske eksport i UP og fulgte samme tendens som den subsidierede import.

	2009	2010	2011	UP
Mængde (ton)	5227	9015	11 394	10 938
Mængde (indeks)	100	172	218	210
Gennemsnits-pris	2 268	2 678	3 105	3 056
Gennemsnits-pris (indeks)	100	118	137	135
Kilde: Spørgeskemabesvarelser og Eurostat.				

(74) Det er således korrekt, at priserne på den ikke-subsidierede import var lavere end priserne på den subsidierede import. Imidlertid udgør mængden af den ikke-subsidierede import kun er en tredjedel af mængden af den subsidierede import. Derfor bryder den skade, der er forårsaget af den ikke-subsidierede import ikke

årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den væsentlige skade, der er påført EU-erhvervsgrenen i UP.

6.2.2. *Import fra tredjelande*

(75) En af de indiske eksporterende producenter og de indiske myndigheder fastholdt deres påstand om, at Folkerepublikken Kina burde have været omfattet af undersøgelsen, og at indvirkningen af importen fra Folkerepublikken Kina på EU-markedet og EU-erhvervsgrenen var undervurderet.

(76) Som nævnt i betragtning 170 i forordningen om midlertidig told blev der ikke fremlagt beviser for subsidiering hverken på det indledende stadium eller i den endelige fase, som kunne have berettiget til indledningen af en antisubsidieundersøgelse af importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Påstanden om, at Folkerepublikken Kina burde have været omfattet af undersøgelsen, anses derfor ikke for begrundet og afvises.

(77) Importen fra Folkerepublikken Kina var dog stigende i den betragtede periode og nåede en markedsandel på 8,3 % i undersøgelsesperioden, jf. betragtning 168 i forordningen om midlertidig told. Endvidere var de kinesiske importpriser lavere end EU-erhvervsgrenens priser og de indiske eksporterende producenters priser på EU-markedet. Det blev derfor også undersøgt, om importen fra Folkerepublikken Kina, kunne have bidraget til den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt, og om den har brudt årsagssammenhængen mellem skaden og den indiske subsidierede import.

(78) De foreliggende oplysninger i den midlertidige fase tydede på, at varesammensætningen for den kinesiske import var forskellig, og at de områder, hvor der fandtes kinesiske produkter, var forskellige i forhold til de varer, som EU-erhvervsgrenen solgte, eller endog i forhold til de indiske varer, der blev solgt på EU-markedet.

(79) Efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger modtog Kommissionen flere påstande om, at den kinesiske lavprisimport i undersøgelsesperioden muligvis brød årsagssammenhængen mellem den dumpede indiske import og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(80) Det fremgik af den analyse, der er foretaget på grundlag af importstatistikker vedrørende de to KN-koder, der er omfattet af undersøgelsen, at 29 % af den kinesiske import fandt sted i den lavere ende af markedet (under KN-kode 7223 00 99). Dette forklarer til dels, hvorfor de kinesiske priser i gennemsnit er lavere end EU-erhvervsgrenens og de indiske eksporterende producenters priser. Statistikkerne for KN-kode 7223 00 99 viste også, at de kinesiske producenters kunder var koncentreret i Det Forenede Kongerige, hvor EU-erhvervsgrenen grundlæggende ikke var til stede.

Mængde (ton)	2009	2010	2011	UP
7223 00 19	2 974	3 286	3 436	2 995
7223 00 99	765	1 458	1 472	1 320

Kilde : Eurostat

(81) Hvad angår KN-kode 7223 00 19 fremgik det af analyserne ud fra PCN, at både EU-erhvervsgrenen og de indiske producenter især konkurrerede i den øverste ende af

markedet, hvor priserne kunne være op til fire gange højere end priserne i den laveste ende under samme KN-kode.[10] Undersøgelsen viste også, at prisudsving generelt er knyttet til varetypen og til nikkelindholdet. Endvidere viste undersøgelsen, at de kinesiske eksportører overvejende sælger varetyper af den lavere kvalitet, der tariferes under ovennævnte KN-kode på EU-markedet. Derfor blev varesortimentet en central faktor ved vurderingen af den kinesiske import.

(82) For så vidt angår prisniveauet for importen fra Folkerepublikken Kina, skal det bemærkes, at fra 2009 til UP lå gennemsnitsprisen for den kinesiske import over prisen på de subsidierede indiske eksporterende producenters priser, som det fremgår af følgende tabel, der viser den gennemsnitlige pris på den subsidierede indiske eksport, der henhører under KN-kode 7223 00 19.

Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	2009	2010	2011	UP	UP + 1
7332 00 19	2 974	3 286	3 436	2 995	3 093

Kilde: Eurostat

(83) I undersøgelsesperioden faldt de gennemsnitlige kinesiske importpriser for første gang til under den indiske importpris for subsidieret import. Dette forhold blev dog anset for at være af midlertidig karakter, da det kinesiske prisniveau i året efter undersøgelsesperioden steg og igen var højere end de indiske priser.

(84) Desuden viste sammenligningen mellem importmængden fra Indien og importmængden fra Folkerepublikken Kina, at på et hvilket som helst tidspunkt i den betragtede periode og navnlig i undersøgelsesperioden var importen fra Folkerepublikken Kina på et meget lavere niveau end importen fra Indien. Importmængderne for Folkerepublikken Kina udgjorde grundlæggende mindre end halvdelen af den samlede import fra Indien.

(85) På grundlag af ovenstående bekræftes det, at en betydelig del af den kinesiske import i undersøgelsesperioden er forskellig fra EU-erhvervsgrenens varesortiment, og at enhver direkte konkurrence med varer, der fremstilles og sælges af EU-erhvervsgrenen, er begrænset.

(86) Importen fra Folkerepublikken Kina kunne derfor ikke have påvirket situationen for EU-erhvervsgrenen i det omfang, at den bryder årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Derfor bekræftes betragtning 168 i forordningen om midlertidig told hermed.

6.2.3. *Konkurrence fra andre producenter i Unionen*

(87) En af parterne hævdede, at EU-producenternes ringe økonomiske resultater kunne være forvoldt af konkurrence fra andre EU-producenter, som ikke var klagere eller ikke havde givet udtryk for deres støtte til undersøgelsen ved sagens indledning.

(88) Markedsandelen for andre producenter i Unionen udviklede sig som følger:

[10] Det skal dog bemærkes, at både EU-erhvervsgrenens og de indiske eksporterende producenter også findes i den lavere ende af markedet, omend i mindre omfang.

	2009	2010	2011	UP
Mængde (ton)	34 926	55 740	55 124	55 124
Indeks (2009 = 100)	100	160	158	158
Andre EU-producenters markedsandel	26,6 %	29,8 %	28,1 %	27,9 %

Kilde: Klagen

(89) De EU-producenter, som ikke klagede, og som ikke specifikt gav udtryk for tilslutning til undersøgelsen, tegnede sig for 44 % af det samlede EU-salg som anført i betragtning 139 i forordningen om midlertidig told. Deres salg steg med 58 % fra ca. 34 926 ton i 2009 til 55 124 ton i den betragtede periode. Men denne vækst er relativt beskeden i forhold til væksten i den subsidierede import fra Indien i samme periode (+ 110 %). Endvidere forblev markedsandelen for disse EU-producenter relativt stabil i den betragtede periode, og det blev ikke konstateret, at deres priser var lavere end priserne hos EU-producenterne i stikprøven. Det konkluderes derfor, at deres salg på EU-markedet ikke havde bidraget til den skade, EU-erhvervsgrenen havde lidt.

6.3. Konklusion om årsagssammenhæng

(90) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 176 til 179 i forordningen om midlertidig told hermed.

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. Generelle betragtninger

(91) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 180 i forordningen om midlertidig told hermed.

7.2. EU-erhvervsgrenens interesser

(92) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 181 til 188 i forordningen om midlertidig told hermed.

7.3. Brugernes interesser

(93) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger tog syv brugere og en brugersammenslutning kontakt til Kommissionen og viste interesse for at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. Efter deres anmodning fik de tilsendt spørgeskemaer i april 2013. Det var dog kun to brugere, der indsendte en fuldstændig spørgeskemabesvarelse, og generelt set tegnede de samarbejdsvillige brugere sig for 12 % af den samlede import fra Indien i undersøgelsesperioden og for 2,5 % af det samlede EU-forbrug. Den økonomiske indvirkning af foranstaltningerne på brugerne blev taget op til fornyet vurdering på grundlag af de nye oplysninger i spørgeskemabesvarelserne, og der blev aflagt besøg hos to brugere for at kontrollere de afgivne oplysninger.

(94) Brugerne hævdede, at et fortjenstniveau på 9 %, som anført i betragtning 191 i forordningen om midlertidig told, var for højt og ikke repræsentativt for brugerindustrien. Efter modtagelsen af supplerende spørgeskemabesvarelser blev den

gennemsnitlige rentabilitet for alle samarbejdsvillige brugere beregnet igen og fastsat til 2 % af omsætningen.

(95) Det blev også konstateret, at for så vidt angår de samarbejdsvillige brugere udgjorde indkøb fra Indien i gennemsnit 44 % af det samlede indkøb af den pågældende vare, og Indien var den eneste forsyningskilde for to samarbejdsvillige brugere. I undersøgelsesperioden udgjorde omsætningen af den vare, der indeholder den pågældende vare, gennemsnitligt 14 % af den samlede omsætning hos de samarbejdsvillige brugere.

(96) Selv hvis man går ud fra det værst tænkelige scenarie for EU-markedet, dvs. at der ikke kan videregives potentielle prisstigninger til distributionskæden, og brugerne fortsætter med at købe de hidtidige mængder i Indien, vil virkningen af tolden på brugernes rentabilitet, der stammer fra aktiviteter, hvor der anvendes den pågældende vare, eller hvori den indgår, betyde et gennemsnitligt fald på ca. 0,25 procentpoint til 1,75 %.

(97) Kommissionen erkender, at virkningen bliver mere udtalt på individuelt plan for de brugere, der får deres samlede import fra Indien. Det er dog forholdsvis få rent talmæssigt (to af de samarbejdsvillige brugere). De har desuden muligheden, forudsat at deres indiske producent samarbejder, for at anmode om tilbagebetaling af told, jf. grundforordningens artikel 21, hvis alle betingelser for en sådan tilbagebetaling er opfyldt.

(98) Visse brugere gentog deres bekymring for, at foranstaltningerne ville ramme visse typer tråd, der ikke produceres i Europa, nemlig typer fra den såkaldte "serie 200" som beskrevet i betragtning 194 i forordningen om midlertidig told. Ifølge brugerne skyldes den manglende EU-produktion den begrænsede efterspørgsel og den særlige produktionsproces.

(99) Undersøgelsen viste dog, at denne type tråd af rustfrit stål fremstilles af EU-erhvervsgrenen, og at den udgør en begrænset andel af EU-markedet. Der findes også alternative leveringskilder for brugere fra lande, der ikke er omfattet af antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger. Desuden fik to indiske eksporterende producenter en udligningstoldsats på 0 %, og derfor vil indførelsen af foranstaltningerne ikke få væsentlige indvirkninger på leverancer fra disse. Endvidere kan andre typer tråd af rustfrit stål anvendes til de samme formål. Følgelig kan indførelsen af foranstaltningerne ikke få en mærkbar indflydelse på EU-markedet og på disse brugere. Påstanden afvises derfor.

(100) Visse brugere fremhævede den længere leveringstid for samme vare fra EU-producenterne i forhold til leveringstiden for den pågældende vare fra Indien. Muligheden for, at de handlende og forhandlerne kan oplagre varer og disponere over disse hurtigt, underminerer dog ikke de faktiske beviser for de negative virkninger af den subsidierede import. Påstanden måtte derfor afvises.

(101) Hvis man tager ovenstående i betragtning, konkluderes det, at EU-markedet generelt vil drage fordel af indførelsen af foranstaltningerne, selv om nogle brugere sandsynligvis påvirkes negativt af foranstaltningerne over for importen fra Indien mere end andre. Det er navnlig opfattelsen, at en genskabelse af redelige handelsvilkår på EU-markedet vil give EU-erhvervsgrenen mulighed for at tilpasse sine priser til produktionsomkostningerne, opretholde produktion og beskæftigelse, genvinde de tidligere tabte markedsandele og udnytte stordriftsfordelene. Det burde give erhvervsgrenen mulighed for at opnå fornuftige fortjenstmargener, der vil gøre det

muligt at operere effektivt på mellemlang og lang sigt. Sideløbende vil erhvervsgrenen forbedre sin overordnede finansielle situation. Desuden fremgik det af undersøgelsen, at foranstaltningerne generelt vil få begrænset indvirkning på brugerne og på ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Det konkluderes derfor, at de samlede fordele af foranstaltningerne synes at opveje virkningerne for brugerne af den pågældende vare på EU-markedet.

7.4. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(102) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 197 til 199 i forordningen om midlertidig told hermed.

7.5. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(103) På baggrund af ovenstående bekræftes vurderingen i betragtning 200 til 201 i forordningen om midlertidig told.

8. **Endelige udligningsforanstaltninger**

8.1. **Skadestærskel**

(104) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 203 til 206 i forordningen om midlertidig told hermed.

8.2. **Konklusion vedrørende skadestærskel**

(105) Der blev ikke beregnet en individuel skademargen for KEI Industries, da denne virksomheds endelige subsidiemargen lå på bagatelgrænsen, jf. betragtning 49 ovenfor.

(106) Den metode, der anvendes i forordningen om midlertidig told, bekræftes.

8.3. **Endelige foranstaltninger**

(107) På baggrund af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, bør der indføres en endelig udligningstold på et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den subsidierede import, men som ikke overstiger den konstaterede subsidiemargen.

(108) Udligningstolden blev således fastlagt ved at sammenligne skadesmargenen og subsidiemargenerne. Udligningstolden bør derfor være som følger:

Virksomhed	**Subsidie-margen**	**Skadesmargen**	**Udligningstold**
Raajratna Metal Industries	3,7 %	17,2 %	3,7 %
Venus-gruppen	3,0 %	23,4 %	3,0 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	0,9 %	Ikke relevant	0,0 %
KEI Industries Limited	0,7 %	Ikke relevant	0,0 %
Samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven	3,4 %	19,3 %	3,4 %
Alle andre virksomheder	3,7 %	23,4 %	3,7 %

(109) De udligningstoldsatser for de enkelte virksomheder, der er anført i denne forordning, er blevet fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De

afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med undersøgelsen. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for "alle andre virksomheder") udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i Indien, der er fremstillet af de nævnte specifikke retlige enheder. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundne med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for "alle andre virksomheder".

(110) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel udligningstoldsats for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående indgives til Kommissionen[11] med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Om fornødent vil forordningen om indførelse af den endelige udligningstold blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.

8.4. **Endelig opkrævning af midlertidig udligningstold**

(111) På grund af størrelsen af de konstaterede subsidiemargener og omfanget af den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold, og indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig udligningstold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med en vægtprocent på:

- nikkel på 2,5 vægtprocent og derover, undtagen tråd med indhold af nikkel på 28 vægtprocent og derover, men ikke over 31 vægtprocent, og af krom på 20 vægtprocent og derover, men ikke over 22 vægtprocent,

- nikkel på under 2,5 vægtprocent, undtagen tråd med indhold af krom på 13 vægtprocent og derover, men ikke over 25 vægtprocent, og af aluminium på 3,5 vægtprocent eller derover, men ikke over 6 vægtprocent,

i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7223 00 19 og ex 7223 00 99 og med oprindelse i Indien.

2. Den endelige udligningstold på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af nedenstående virksomheder fastsættes til følgende:

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægskode
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	3,7	B775

[11] Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,0	B776
Precision Metals, Mumbai, Maharashtra	3,0	B777
Hindustan Inox Ltd., Mumbai, Maharashtra	3,0	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai, Maharashtra	3,0	B779
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra	0,0	B780
KEI Industries Limited, New Delhi	0,0	B925
Virksomheder anført i bilaget	3,4	B781
Alle andre virksomheder	3,7	B999

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold i henhold til forordning (EU) nr. 419/2013 på importen af tråd af rustfrit stål med indhold af:

- nikkel på 2,5 vægtprocent og derover, undtagen tråd med indhold af nikkel på 28 vægtprocent og derover, men ikke over 31 vægtprocent, og af krom på 20 vægtprocent og derover, men ikke over 22 vægtprocent,

- nikkel på under 2,5 vægtprocent, undtagen tråd med indhold af krom på 13 vægtprocent og derover, men ikke over 25 vægtprocent, og af aluminium på 3,5 vægtprocent eller derover, men ikke over 6 vægtprocent,

i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7223 00 19 og ex 7223 00 99 og med oprindelse i Indien

opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige udligningstold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne

Formand

BILAG: Samarbejdsvillige eksporterende producenter i Indien, der ikke indgår i stikprøven

Taric-tillægskode B781

Virksomhedens navn	**Land**
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara District, Maharastra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Bhansali Stainless Wire	Mumbai, Maharashtra
Chandan Steel	Mumbai, Maharashtra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan
Garg Inox Ltd	Bahadurgarh, Haryana
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Macro Bars and Wires	Mumbai, Maharashtra
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gujarat